

1862-10-22

SENDER

Georgia Skovgaard

RECIPIENT

P.C. Skovgaard

FACTS

Document type:

Letter

Date explanation:

Brev nr. 35a er dateret efter hvornår
P.C. Skovgaard opholdt sig i Paris og
London for at se Verdensudstillingen
med N.L. Høyen.

Recipient's location:

London, Paris

Archive:

Mappe 7 nr. 35 a

TRANSCRIPTION

Til

H: Professor C. Skovgaard

Stokkerup pr Taarbæk

Den 22de |okt 1867|

Altsaa endnu nogle Dages Tillæg! Ak! Du min kjære Mand! det begynder at falde mig meget svært at være taalmodig, Du veed ikke, eller egentlig, Du veed hvor jeg længes. Jeg tænkte, men det var kun et Øieblik, naar nu Høyen siger han maa blive længere end de 14 Dage i Paris, saa maa Sk. dog virkelig reise allene hjem; nei! det var kun en flygtig Tanke, reis ikke fra ham, det mener jeg i og af mit ganske Hjærte; saa faaer forresten alt gaa som det kan. Du tager Feil af Datoen den 27de er om Løverdagen. Jeg vil bare lade Dig vide, at jeg sender et Brev til Paris Poste Restante, ellers varer det jo en Evighed, før Du igjen kan faa Brev. Jeg vil skrive det paa Søndag, saa kan Du faae det inden Du skriver fra Paris til mig, hvis Du da faaer Tid til at hente det, hvis ikke kan det jo blive liggende, det indeholder dog saavel ikke andet end den sædvanlige Smaasnak.

Ja! nu er det jo forbi med at komme i Vandet, det er nok et skjønt Veir, men temmelig koldt, men til næste Aar haaber jeg de skal tage flinkt fat begge to. Hvor denne Sommer har gjort dem godt, Joakim, er saa munter og livlig som kun raske Børn er og Niels er saa pølset og fast, saa det er en Lyst, men Humeuret vedbliver at være

-2-

i Retning af Tudekanden. Sommetider kommer jeg til at tænke paa Martin H. der jo var saa grædevaaren, den Stakkel, han kunde nok ikke gjøre for det; Lægerne opduferede ham og fandt, at hans hele Organisme var der noget galt ved, nok især Hjærtet, det var forsaavidt en Trøst, som de deraf faae, at han dog ikke kunde leve; og det har dog vist været Grunden til hans Tunge Sind. Naar jeg tænker derpaa, synes jeg at jeg er haard mod Niels, men jeg synes ikke der er noget ængstligt ved ham, det er dog vist kun en kjedelig Vane, og saa maa jeg jo ikke forkjæle ham; det er underligt med den Dreng, Gud veed, at jeg holder af ham, og dog er der noget i mit Hjærte, der siger mig, at jeg ikke er ham en rigtig god Moder; det troer jeg jeg er Joakim, hans Natur forstaaer jeg og elsker jeg, i Nielses er der mig noget fremmet, noget som nok kan indtage mig stærkt, men som jeg dog ikke sympatiserer saadan for som for Joakims. Jeg veed ikke hvad det var jeg en Dag havde spøgt med Niels om; han forstod det helt feil og sagde næsten grædende, "nei, jeg vil blive her hos Dig." Jeg blev dybt rørt og grebet af den Følelse, at her i mine Arme var hans jordiske Hjem, og det skulde dog være saa kjærligt og godt som jeg var istand til at gjøre ham

det. Jeg kom ogsaa til at tænke paa (hvad jeg jo undertiden gjør) om

-3-

jeg nu snart skulde forlade dette mit kjære velsignede Hjem, saa var han maaskee den, der vilde trænge allermest til mig. Nu vilde jeg nødtigt bort herfra, men er det Herrens Villie, saa vil han vel hjælpe os Alle til at see hans Kjærlighed og hans Glæde ogsaa deri. - Kjære min Mand! Du maa ikke troe, at jeg gaaer med den Tanke, at det vil skee, tværtimod, jeg har saa megen Livslyst, og saa jeg slet ikke synes det kan være andet, end at jeg vi skal have det saa godt endnu længe sammen; men nu har vi jo seet saa Mange gaa bort idenne Sommer, som vist heller ikke efter Menneskeskjøn kunde undværes, saa man jo undertiden kan blive alvorlig; og det kan jo ikke skade at tale sammen derom.

Faster har idag med Jens gjennemgaaet Haven; nogle Urtepotter har de taget ind, i nat var det meget koldt; saa har han ogsaa taget nogl Smaating som skulde over i den Have, [?Blaa...] osv. Æbler er der en deel af, de skal sidde lidt endnu; endnu lever vi høit med Perlebønner, lidt Voxbønner er der da ogsaa, men de er ikke saa gode som i fjor. Om et par Dage tænker jeg, jeg kan faae mig en lille Spadseretur i Haven, Blomsterne seer yndige ud

-4-

fra Vinduet; det gaaer dog kun smaat med mig, den Smerte i Benet, som Du jo nok kjender, den gjør det svært for mig at gaae; forresten har jeg det ret godt, og det er virkelig meget bedre med Qvalmen; jeg har begyndt pa [?Kaffeole] og den smager mig godt. Næste Gang faaer Du nok lidt fra Faster, hun længes ogsaa efter Dig; det er sandt paa hendes Fødselsdag daa blev Chololaden drukket hos mig, det var netop en Mandag, og saa var det hyggeligt for mig at de vilde komme herover. Lise er saa venlig og rar, men Stakkel hendes Been er saa elendige af Gigt, saa hun næsten ikke kan slæbe dem af sted. Berg er der da indtil imorgen tidlig, og saa en Par Timer efter kommer Pauline, hun bliver vel en otte Dages tid, og saa bliver der Ro, men hvor længe varer vel det! Saa kommer jo Indflytningen. Dog inden da kommer kommer Du vel nok min kjære Ven.

Hils Fessor Høyen! Endnu har jeg dog kun hørt godt om London af M. Og saa Farvel da i London.

Din G

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 7 Nr. 35a

Dec. 29th. 1867

